

A Szeplőtelen Szűzanya - Az igazság tükre

Ha belenézek a Szeplőtelen Szűzanya szemébe, meglátom az Istent. De látok még valamit. Ha egyszer meglátom az igazságot ebben a szent tükörben, akkor meglátom az igazságot magamra nézve is. Meglátom a magam nyomorúságát. A hatalmas Istennek látása megláttatja velem a magam emberi tehetetlenséget, a boldog Istennek a látásása megláttatja velem a az emberi nyomorúságomat és elesettséget.

Az irgalmas Istennek a látása észre véteti velem emberi gyarlóságomat, tökéletlenségemet. Egyszóval ebben a szent tükörben nemcsak Istent látom meg, de önmagamat is. Mert látom magamat, látnom kell az alacsonyát, látom a hatalmasat, látnom kell a tehetetlent-s mert látom az irgalmast látnom kell a bűnös embert, s ha látom magamat meg kell alázkodnom!

A Szeplőtelen Szűzanya az igazság tükre, benne valami hallatlan, erős fényvel látom meg az alázatosság tündöklését.

S amikor nézem az igazságot magát, aki nem más, mint Jézus, mert ő mondotta: „Én vagyok az út, igazság és az élet”, akkor tudnom kell azt, hogy Jézus egész életében folyton megalázta magát, akkor is, amikor emberi testet öltött, akkor is, amikor a betlehemi istállóban választotta meg a születés helyét, meg amikor kiszolgáltatta magát hóhérainak, s amikor a leggyalázatosabb módon végezték ki a kereszten.

Csupa alázatosság az Isten s ugyancsak az ő édesanyja, az igazságnak tükre is csupa alázatosság.

Kimondhatom a Szentírás után tehát azt, hogy igenis, az igazság nem más, mint alázatosság, az alázatosság az az igazság.

Igazság tehát annyi, mint alázatosság. Ugye, milyen jó beletekinteni az Igazságnak a Tükrébe?! Milyen jó azt folyton szemlélni! Aki mindig nézi, csak azzal foglalkozik, ó, az boldog ember!

Látja Szeplőtelen Szűzanyát, az örök szépséget, aki az Igazságnak a lelkét tükrözi és a nagy boldogságot, Istennek hatalmát és jóságát. Aki szüntelen belenézik meglátja majd a földnek hitványságát, gonoszságát. De azt is látja: az ég és föld között milyen nagy a különbség! Amikor érezzük, milyen jó csak a lábunkkal érinteni a földet, a lelkünkkel, a szívünkkel pedig égben járni, égben élni.

Ez az igazság: a nagy alázatosság. Az az ennek a beismerése, megvallása és megélése. Úgy mondja ezt az Apokalypsis: „Ha azt mondom, én gazdag vagyok és sok kincsem van és nem szorulok senkire és semmire és nem tudod, mondja tovább Jézus, hogy te nyomorult vagy és szánalmas és szegény és vak és mezítelen!” Igen, én semmi vagyok, de Isten minden; a boldog, a hatalmas, a jóságos Isten!

Ó, milyen nagy dolog belenézni, állandóan szemlélni ezt a tökéletes tükröt, az Igazságnak tükrét. Minél tökéletesebb valaki, annál többet néz bele. Fordítva: minél többször nézi, annál tökéletesebb lesz. Ó, kérjük az Igazságnak lelkét, jőjjön el, szálljon a mi szívünkbe és tegye a mi lelkünket alázatossá, az igazzá.

Septimus Severusnak hívták az utolsó római császárt. Amikor látta, hogy a római birodalom szétbomlik, hogy minden tönkre megy, akkor az volt a terve, hogy építtet egy hatalmas, gyönyörű palotát, amely olyan lesz, hogy ország-világ megbámulja, hogy amikor jönnek ide Keletről a követek és fejedelmek és végig mennek a Via Appián, jusson eszükbe a római birodalom régi hatalma, egykori fénye.

A fölséges császár, a mennyek birodalmának királya, templomot, hatalmas palotát építtet megának, hogy az emberek, nemzetek, népek lássák az Isten milyen hatalmas, milyen jóságos, milyen boldog, milyen szeretetreméltó. Máriát építtette, őt teremtette, mint az ő legszebb, leggyönyörűbb, legtökéletesebb remekét.

Isten legszebb temploma a Szeplőtelen Szűzanya Mária! Azt akarja az Úristen, hogy amint a fejedelmek gyönyörködve nézték a római császár palotáját, úgy nézze az ő népe, nemzete, minden gyermeke az ő legtökéletesebb alkotását, az ő legszebb templomát, hogy felgyulladjon bennük a vágy: mindig látni az Úristent, hogy vágyódjanak az igazságnak a lelke után, tehát Isten után, s az alázatosság után. Isten akarja ezt!

Amikor a Szeplőtelen Szűzanya az ő irgalmas jóságával megkönyörült rajtunk és adott nekünk szentolvasót, akkor a Szeplőtelen Szűzanya végtelen irgalmasságot cselekedett velünk, akkor ezt akarta, hogy egészen az övéi legyünk.

Menjünk minden hónapban az engesztelő körmenetben Szeplőtelen Szűzanyánk után, szemléljük az ő édesanyai arcát, tekintsünk ekkor az ő szemébe, ott megtudjuk: mit tesz az, boldognak lenni.

Ó, kérjük a Szeplőtelen Szűzanyát, adja nekünk a boldog Istent, a hatalmas Istent, adja nekünk a jóságos, irgalmas Istent. Kérjük, hogy küldje el számunkra az Igazság lelkét, hogy tanuljunk meg szeretni és tudjunk gyermeki lenni, hogy tanuljunk meg alázatosnak lenni, mert ez visz bennünket az Úristenhez.

Ó, százszor, meg ezerszer mondjuk el, Jöjj el, Jöjj el, Jöjj el Szentlélek Isten!" Könyörögjünk Máriához hogy hozza el számunkra az Igazság lelkét és mondjuk buzgón: Ó Mária, Igazságnak tükre, könyörögj érettünk! Mondjuk mindig, hogy mondjuk állandóan: üdvözlégy Mária!

Ha te az Üdvözlégy Máriát imádkozod, reszket a pokol és menekülnek az ördögök! Amen.

Török Marcell (1982. Június 20, Kaposszerdahely)